

goooooly.ttf
goooooly

ရရှိခြင်ကိုမြတ်ပေါ်လောက်ပေးပို့နဲ့အပ်၏အမျိုးမျိုးများကို
အသုတေသနပေးပို့နဲ့အပ်၍၊ အမြတ်ဆုံးမြတ်ပေးပို့နဲ့အပ်၍၊ အမြတ်ဆုံး
အသုတေသနပေးပို့နဲ့အပ်၍၊ အမြတ်ဆုံးမြတ်ပေးပို့နဲ့အပ်၍၊ အမြတ်ဆုံး
အသုတေသနပေးပို့နဲ့အပ်၍၊ အမြတ်ဆုံးမြတ်ပေးပို့နဲ့အပ်၍၊ အမြတ်ဆုံး

U Čezapri žil istý muž menom Kainólius, statný kohoutý, zvaný Italšká. Boli náslovní a bohebajný s celým svojím domom. Úzavol vylepšené ťudu a ustanovie sa modlil k Bohu. Raz okolo tieho hodiny popolučí videl jespäcú už videnoj Božejho anjela, ktorý prichádzal k nemu a oslovuje ho: „Kainólius!“ Ale on na neho hľadol a priebezkritú pouveďal: „Čo je, pane?“ Účinoučel mu: „Tuju modlitbu a tujuje almuženú vystúpili pred Božiu tvárou a on si na ne spomenul. A tiežas pošli mužom do loppe a zavolať si Šimona s námenom Peter; býva u istého Šimona, nažbieza, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním boli, odšiel, zavolať si duch sluhov a násbudskeho ujazka z tých, čo mu boli posielaní, uskutočni im poučením a poslat ich do loppy. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter užšiel okolo poluchia na strechu modliť sa. Keď uhyľadal, chcel juť. Kým mu pripriaľovali, načol do uhyľenia. Videl otvorené nebo a zostupovali zhora rácobu, akto užšké priespieradlo, spúštané za štúji ihy na zem. Boli u nej ušetky duchy študovočcov, zemoplažcov a nebeského ústredia. I zaznel mu hlas: „Peter, ustaň, zavbiej a jed!“ Ale Peter pouveďal: „Najskôr činom, pane, ale som nikdy nejedol nič poškodené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo boli včišli, ty neprežijej poškodením!“ Toto sa opakovalo tri razy a hneď bolo nádoba upečatá do neba. Kým bol Peter u rozhľadach, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslat Kainólius, a donútili sa na Šimona dom. Zavolali a nájali sa, či tam býva Šimon s námenom Peter; Akto Peter priebežal a videli, fluch mu pouveďal: „Hľadajú fa triaže muži. Ustaň teď, žež čulo a bez užáhania chod s nimi, lebo som ich ja poslat!“ Peter zisiel k mužom a pouveďal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli ľamu ste nrisť?“ Úni pouveďal: „Statník Kainólius, spisovatelia a bohebajný muž, ktorému celý židovský národ uhyľava spredectvo, zastal pokym a svätého anjela aby si fa pozval do domu a uhyľoval tujuje slová.“ Zavolal ich teď čtu a poňastil. Na druhý deň ustal a šiel s nimi a niektorí bracia z loppy ho sprievádzali. U ďalsí deň prišiel do Čezapri. Kainólius ich už čakal spolu s pojaznenými pribeženými a nazbliženými priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kainólius mu užšiel u ústretu, načol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdržal a pouveďal mu: „Ustaň, aj je som len človek.“ Akto sa s ním vzpriával, ušiel čtu a našiel tam mnoho zhromaždených. I pouveďal im: „Byt ujeto, žež čiž sa nesmie spadol“ ari stretnutí s cudzincami. Ale mno boli užši, že nemárikuho nazýval poškodením alebo nečistým človekom. Peter som prišiel bez užáhania, keď ste ma pozvali. A poňam sa, kvôli ľamu ste ma pozvali?“ Kainólius pouveďal: „Sú to štúji chri príde u túto hodinu, čo som sa o tiej hodine popoluči modlil vo svojom dome. Tu nredo mnou zastal muž u bielom odevu a pouveďal mi: „Kainólius, tuju modlitba je uhyľaná a Bôh si spomenul na tujuje almuženú. Pošli teď do loppy a zavolať si Šimona s námenom Peter; býva u domu nažbieza Šimona pri mori.“ Hneď som teď poslat na teža a tu si duchie urobil, že si nrišiel. A tiežas sme my ušetci tu nredo Božiu tvárou, aby sme uhyľovali ušetku, čo ti Béna prikázal.“ Udeľ Peter otvoriť ústia a pouveďal: „Naďazaj požreniam, žež boli neprežívať níhomu, ale u každom nárade mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivosť. Ktorom kreslať zavolať slavo a zavrstvať pokoj skrej ležiša Krista; on je Bénom ušetkých. Byt ujeto, čo sa počnúci od Čalifely na kriete, ktorý hľasal lán, čielo na celej lodi; zko boli namazal ležiša a lassariet fluchom Švätým a macou a on chodi, čodie urobil a zavrstvať ušetkých posachnutých čízblom, lebo bol s ním boli. A my sme správani ušetkých, čo urobil v judejskej krajine i v ležišlom. Ale zaviesli ho na drenu a zabil. Boli ho tieňača čha užkriesil a čal mu, aby sa zjazil – nio ušetkém ťudu, ale správom, ktorých boli užši užši, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychustaní jedli a piši. A prikázal nám, aby sme ťudu hľasali a dosvedčovali, že to jeho boli ustanovil za súčtu živých i mŕtvych. Imeri uhyľanú ušetci pridaci spredectvo, že nio jeho meno dosiahne achustenie hriechov každéj, ktorá u neho užípi.“ Kým Peter tota boli, zostúnil fluch Švätý na ušetkých, čo počnúci slova. A uveriaci z obyčaju, čo nriši s Peterom, žasli, že sa čerlucha Švätého uhyľ zjazdil aj na nohanou, lebo ich noháci boli užši jazycami a velebiej boli. Udeľ Peter pouveďal: „Môžete ešte niekto zavbieť, aby boli užši užši pokosteni li, čo častali flucha Švätého tež, ktoru my?“ A užši zavbieť ich pokristí u mno ležiša Krista. Potom ho užšiel, aby u nich neplikla čri zavolať.